

Veselje in žalost.

ete ljubeznivo, ki ti vedno blesti oko rajske radosti, kako ti je imé?

„Kličejo me veselje.“

„A kdo si ti, ki ti vedno igra solza britke tuge v očesu?“

„Žalost me zovejo.“

„Oj, beži, beži proč od tod! Ne maram te, pusti me! — Ti ostani tú ljubeznivo dete, s teboj, kateremu vedno igra radost na smijočem se lici, s teboj hočem iti, ti mi bodi zvesta tovarišica v življenji!“

„Nemogoče je — ker sva neločljivi. Ljubi Bog naju je združil z jednako usodo. Kdor želi mene, vzprejeti mora tudi mojo tovarišico pod svojo streho. Ta zakon je večn, kakor vsi naravini zakoni po vzgledu njih stvarnika, ki je večn. Kdor je užival veselje — bodi pripravljen na žalost — in kogar ta obišče, potrpi udano, kajti tej sledi veselje, katero mu boče dvignilo up in ga utešilo.“

(Iz italijanščine J. M.)

Izredno darilo.

ngleški kralj Jurij III. je prejel o priliki svojega kronanja darilo, katero, sicer priprosto, vradostilo ga je najbolje in je je mej vsemi darili najbolje odlikoval. — Bila je to navadna platnena srajca in nje darovalka uboga žena iz priprostega ljudstva. Sirota od rojstva ni imela rok. Mestu njih vzrastla sta jej nekaka roglja brez prstov. Po velikem náporu pa si je ubožica pridobila toliko spretnostij, da se je naučila presti, ter je tekom dveh let spredla toliko preje, da se je iz nje stkalo 20 angleških vatlov platna, katero je tudi sama obelila na solnei. Kralj, zvedši to zgodovino darovane srajce, poklical je ubogo ženo k sebi, obdaroval jo obilo; srajco pa — oblekel in nosil v dan svojega kronanja.

J. M.

Listje in cvetje.

Snežinke.

* Ako te je kdo razžalil, da meniš, nihče te ne more utolažiti, stori komu kaj dobrega in kmalu bodeš pozabil razžaljenje.

* Kdaj ti je slajše pri sreči: ako si koga obdaroval, ali, ko si bil obdarovan?

* Onega, kateremu smo dobro storili, imamo čestokrat raje, nego ónega, ki je nam dobro storil.

* Kolikor več nedosežnih željá gojiš, toliko več prevar doživiš.

* Življenje je boj; najvrlejši vojaki v njem so óni, ki sami sebe premagajo.

* K sreči nedostaje nam čestokrat samó nekaj — a ravno ta nekaj je naša sreča.

* Spominjaj se česčeje svojih dolžnostij, nego svojih pravic.

* Vrednost človeška je izražena v njegovem značaju.

J. M.